

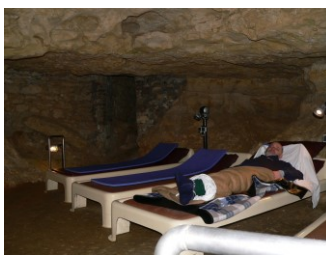
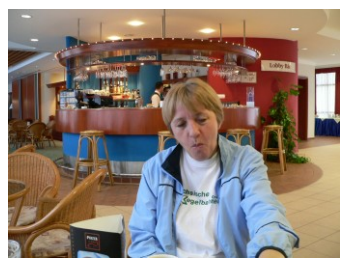
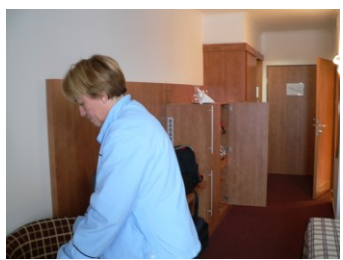
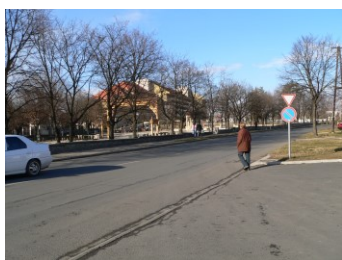
Tapolca 2005 – Maďarsko, Hotel Pelion, lázně, wellness

Další pokus o lednovou dovolenou. Nově vybudovaný lázeňský komplex v městečku Tapolca poblíž Balatonu.

Nečekali jsme tentokrát nějaké lepší počasí, než u nás, jen jsme se chtěli trochu vyčachtat v teplých vodách a dle nabídky i s léčebnými účinky. Hlavně na moje průdušky a plíce. Objednali jsme si pobyt od 23. do 29. ledna 2005 v hotelu Pelion lázeňského komplexu v Tapolce. Když se nyní podívám na hotel a celý komplex, je to zcela něco jiného, než když jsme tam byli my. To bylo čerstvě po zahájení provozu, plno zařízení nebylo ještě dostavěno.

Autem jsme vyrazili v sobotu ráno, celá trasa přes Brno, Bratislavu a Szombathely měřila skoro 600 km, v Maďarsku ještě bez dálnice. K večeru jsme dorazili na místo. Ubytování proběhlo bez problémů, po cestě jsme byli rádi, že jsme se po večeri šli trochu projít a brzo odešli spát.

Ráno nás už čekalo zahájení procedur, ale především vstupní lékařská prohlídka. A to byl zase problém s dorozuměním. Maďarsky už vůbec ne, paní doktorka se snažila mluvit na mne německy a zase neuspěla. Nakonec jsme našli společnou řeč v ruštině. Sice to bylo dost náročné, ale asi dostatečně zjistila moje zdravotní dispozice a napsala mi podrobný program procedur. Mamina dostala totéž, ale u ní byly navíc masáže, které já nemusím. Já zase měl významné místo v použití prý ozdravného pobytu v jeskyni.

Venku zima, dokonce během našeho pobytu dost nasněžilo, ale my jsme se měli bahnit v horké vodě a užívat si spíše vnitřní prostory. Nicméně jsme si užili i výlety po okolí, po městečku a v přírodě kolem. Zajeli jsme si taky na výlet k Balatonu.

Trochu nostalgie, protože u Balatonu jsme strávili naši první dovolenou. Tak se chci jen krátce o této dovolené tady zmínit. Bylo to v roce 1980, krátce po naší svatbě, tedy skoro jako svatební cesta. V té době jsme měli obytný přívěs za auto, tedy spíše přívěs s obytnou stanovou nástavbou. Když se to postavilo, vypadalo to jako chaloupka na nohou z Mrazíka. Naše výprava byla ve složení : já, mamina, její sestra Tondůla (asi 16 let), můj syn Vlastik (10 let) a Kája (6 let). Zážitek už byl po cestě, když jsme si ustlali někde mezi Bratislavou a Žitnými ostrovy. Strašné množství komárů jsme se pokusili zahnat ohýnkem a intenzivním kouřením, včetně Tondůly. Nic nepomáhalo, tak jsme zalezli do přívěsu, zakryli každou skulinku a snažili se pobít komáry co byli uvnitř. Ráno jsme co nejrychleji sbalili a odjeli z toho hrozného místa.

Dojeli jsme až k Balatonu a trajektem na druhou stranu až do kempu, který zde provozuje ČSAD Ústí n.L. Můj brách tam dovezl autobusem podnikové rekreanty a pro nás tam tajně zajistil místo pro náš přívěs. Společná dovolená s bráchou a jeho rodinou nebyla moc povedená, zrovna neprálo moc počasí a navíc máme trochu rozdílný pohled na materiální svět. My jsme si užívali tehdy pro nás zcela nedostupné pochoutky – výběr z 15 druhů zmrzliny, melouny a další. Pro bráchovu rodinu to bylo zase nakupování oblečení a dalších potřebností pro další život. Ale to není kritika, jen různý náhled na život. Ještě jsme si zajeli do termálních lázní na jezeře Hevíz. Po několika dnech jsme to zabalili a pokračovali dál.

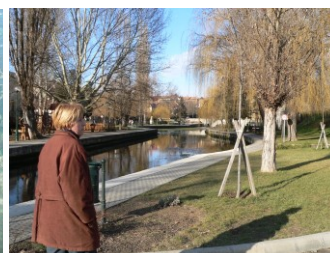

Nejdříve jsme se zastavili v Budapešti, kde jsme navštívili termální lázně ve středu města, když jsme měli postavený přívěs někde na kraji města.

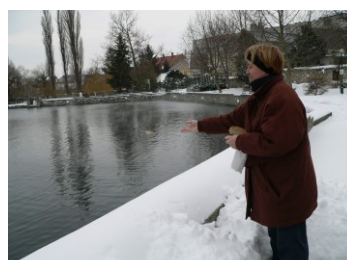
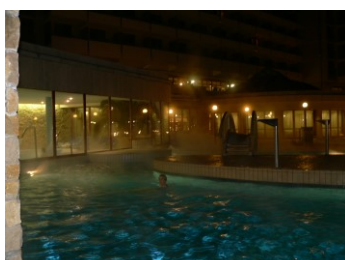

Další den jsme odjeli už do Československa, do Nízkých Tater. Tam jsme se podle dohody potkali s mojí sestrou Jarkou a švagrem Petrem. Stanovali jsme v kempu u koupaliště Tále. Hodně studená voda, ale jinak dobré počasí a moc krásné prostředí pro procházky po okolí. Po pár dnech jsme už cestovali domů, ještě jsme se zastavili na prohlídku Demenovských jeskyní.

A teď už zpátky do Maďarska v roce 2005. Hodně jsme si užili procházek po městě a okolí. Uprostřed města krásné jezírko s množstvím ryb, historickými stavbami a odpočinkovými místy. Objevili jsme také starou otevřenou kuželnu s původně ručním stavěním. To si hlavně v té době mamina vychutnávala, protože byla aktivní kuželkářka. Ale taky jsme sami sportovali. V nafukovačce jsme si několikrát zahráli tenis a v klubovně hotelu stolní tenis.

Na hotelu jsme si užívali procedur a hlavně koupání v horké vodě. Ale ono nelze být celý den naložený ve vodě nebo v sauně. Odpočívali jsme na pokoji s televizí a tehdy jsme si poprvé oblíbili snooker. Celé dlouhé večery se hrál nějaký světový trunaj a my jsme na to koukali. Tam jsme trochu pochopili pravidla této hry, protože bez toho se na snooker nelze koukat a oblíbit si ho. A k tomu ještě v noci a ráno dávali v televizi i tenis, v té době probíhal první týden Australian Open.

Nevím, jestli ten pobyt v termálních lázních s procedurami měl nějaký vliv na naše zdraví. Už při mých dřívějších pobytech v lázních mi doktoři tvrdili, že účinek je jen při dlouhodobějším léčení, nejméně 5 týdnů. V Jeseníkách a Vysokých Tatrách mi to skutečně pomáhalo, tady v Maďarsku to bylo spíše jen pro odpočinek a strávení společné dovolené. Mám sice moc rád koupání v teplé vodě, ale zase to nemusím přehánět. Později i pobyt v Rájeckých Teplicích se mi zdál za ty 2 dny až příliš moc máchání ve vodě. Nic se nemá přehánět. Ale i tak, pobyt v Tapolzsi se nám líbil.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 16.3.2021

